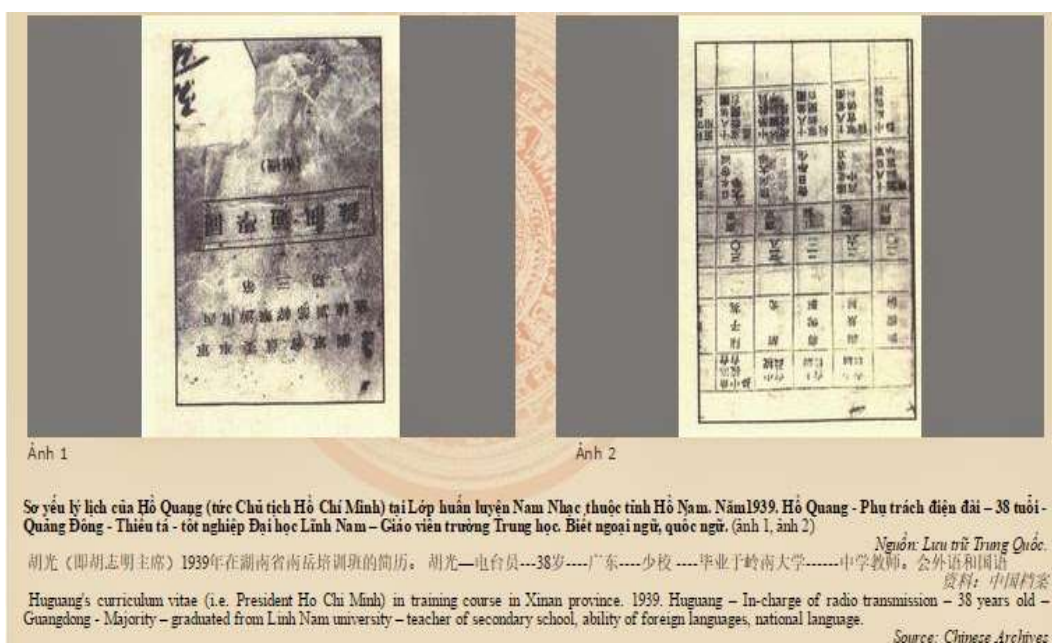

Cục lưu trữ VN xác nhận: Hồ Chí Minh chính là thiếu tá Hồ Quang trong quân đội Trung Cộng

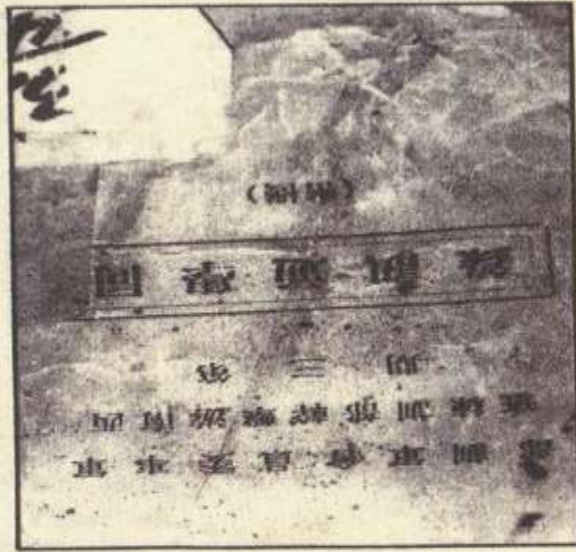

Ảnh chụp màn hình trang web cục văn thư lưu trữ Việt Nam, phần 'Triển lãm tài liệu lưu trữ chủ tịch Hồ Chí Minh với Trung Quốc'.

Trang web [cục văn thư và lưu trữ Việt Nam](#) chính thức xác nhận Hồ Chí Minh – lãnh tụ đảng CSVN chính là thiếu tá bát lộ quân Hồ Quang trong quân đội giải phóng Trung Cộng.

Hai bức ảnh sơ yếu lý lịch viết bằng Hán tự của Hồ Quang dẫn nguồn từ lưu trữ Trung Cộng, được chú thích:

“Sơ yếu lý lịch của Hồ Quang (tức Chủ tịch Hồ Chí Minh) tại Lớp huấn luyện Nam Nhạc thuộc tỉnh Hồ Nam. Năm 1939. Hồ Quang - Phụ trách điện đài – 38 tuổi - Quảng Đông - Thiếu tá - tốt nghiệp Đại học Linh Nam – Giáo viên trường Trung học. Biết ngoại ngữ, quốc ngữ. (ảnh 1, ảnh 2)”

台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小
台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小	台小

Thông tin này được công bố trên trang web của cục văn thư và lưu trữ Việt Nam, tại đường link:

http://www1.archives.gov.vn/TrienlamTQ/Program/Chude1_8.asp

Để có thêm thông tin, mời các bạn xem lại bài viết: [Thiếu tá Hồ Chí Minh](#) của tác giả Bảo Giang đã đăng trên Dân Làm Báo

Major Ho Chi Minh - Chinese People's Liberation Army

主要胡志明 - 解放军

Ảnh chụp thiếu tá Hồ Quang - tức Hồ Chí Minh trong quân đội Trung Cộng

<http://danlambaovn.blogspot.com/2015/03/cuc-luu-tru-vn-xac-nhan-ho-chi-minh-la.html>

Thiếu tá Hồ Chí Minh

Thiếu tá Hồ Chí Minh trong “Trung quốc công bố thiếu tá Hồ Quang...”

Bảo Giang (Danlambao)- Trong mấy chục năm qua, không riêng gì ở Việt Nam, mà còn ở các nước từ Âu sang Á, người ta đã tốn

không biết bao nhiêu giấy bút, thời giờ để nói, để viết về Hồ Chí Minh mà vẫn chưa tìm ra nguồn gốc đích thực của nhân vật này. Chỉ biết, trước 1945, HCM là một cái tên quá xa lạ với cộng đồng Việt Nam, thế giới. Nhưng ngay sau ngày cộng sản cướp chính quyền tại Hà Nội. Rõ hơn là sau ngày chia đôi đất nước 20-7-1954, Cái tên ấy đã nổi lên và trở thành nỗi ám ảnh kinh hoàng với tất cả mọi người. Nó ám ảnh con người khi thức cũng như trong lúc ngủ. Lúc ở ngoài cũng như khi vào tù. Nó như chuyện bị ma ám quỷ nhập, chẳng có lúc nào rời bỏ con người. Dù tệ hại như vậy, câu chuyện về HCM vẫn chưa có dấu hiệu ngừng lại. Bởi vì:

Người thì viết ca tụng Y như thần như thánh, như tiên ông. Kể lại gọi, đánh bóng ông ta là “chủ tịch vô vàn kính yêu”, “người thầy vĩ đại của đảng” hoặc là “bác sống mãi trong đáy quần chúng”! Thôi thì đủ kiểu đủ cách để cho họ thổi bóng bóng cho Y. Nghe nói, chỉ tính riêng việc thổi bong bóng này cũng để lại một chuyện cười ra nước mắt. Một hôm, ngay tại thành Hà Nội vào những năm cực thịnh, khi Hồ chí Minh còn sống. Trên đường phố Hà Nội xuất hiện khá nhiều hình ảnh của ông Tiên, ông Sư, ông Cha và bác Hồ ghép chung lại với nhau bằng một tấm giấy quảng cáo khổ lớn. Nhìn tấm hình treo đầu đường, trên phố, cán bộ nhớn nhỏ phần khởi, chuyện tai bảo nhau: Không ngờ nhân dân ta quý “bác “đến thế! Mãi đến khi anh phu xe đứng nhìn tờ quảng cáo, chẳng biết phe nào sáng tạo, rồi phì cười. Khi ấy các cơ quan từ trung ương đến phường khóm mới vỡ lẽ ra câu chuyện, vội vã cho người đi thu hồi, tháo tấm quảng cáo “tiên sư cha bác Hồ” xuống, lẳng lặng liệng vào cống, làm cho người Hà Nội một phen cười đến đau bụng.

Cùng với câu chuyện ấy là không biết bao nhiêu triệu triệu người lên án, nguyên rủa Y như một đồ tể của nhân loại. Là kẻ vô đạo, kẻ bán nước hại dân. Xem ra trong cuộc chiến tuyên truyền này, phía nào cũng lo bảo vệ cái lý của mình. Tuy nhiên, có một cái lý lẽ mà không bên nào có thể chối bỏ được là: Hồ Chí Minh đứng hàng thứ bảy trong danh sách những kẻ bạo tàn, vô đạo nhất trên thế giới. Y chỉ đứng sau Mao trạch Đông, Lenin, Staline, Hitler. Ponpot! Trong quyển “Death by Government” (Chết do chánh phủ), tác giả Rudolph J. Rummel, giáo sư khoa chính trị học đại học Yale, thì số nạn nhân của những người này được ghi nhận như sau:

(1) *Mao's Regime* 76,702,000 (1958-1962 là 35,236, 000; PRC từ 1928- 1987 là 76,702,000 người).

(2) *Lenine, Staline (Liên Xô)* 61,911.000 người.

(3) *The Nazi Genocide State (Hitler)* 20, 946, 000 người).

- (4) Quân phiệt Nhật 5,964.000 người.
- (5) Khmer đỏ 2,035.000 người. (ponpot)
- (6) Thổ Nhĩ Kỳ 1,883.000 người.
- (7) Hồ Chí Minh, Cộng sản Việt Nam 1.670.000 người.
- (8) Cộng sản Ba Lan 1.585.000 người.
- (9) Cộng sản Nam Tư 1.072.000 người.

Major Ho Chi Minh - Chinese People's Liberation Army
主要胡志明 - 解放军

Sự việc là thế, nhưng vẫn có người ra diên thành đại ca tụng, đánh bóng ông ta như là “cha già của dân tộc”. thay vì lên án Y là kẻ diệt chủng tộc Việt. Rồi lại có nhiều kẻ u mê, mất trí ra công ra sức đánh bóng sự gian dối vô đạo của Y bằng thứ ngôn ngữ buồn nôn, rồi tuyên truyền đầu độc giới trẻ “học tập theo gương đạo đức của bác Hồ”, mà không hề biết bản thân Y là một kẻ vô đạo, bất nhân, bất hiếu, bất nghĩa. Đã thế, còn bày đoàn xây đài, đúc tượng cho y. Tìm đủ mọi phương cách để chèn ép, bức hại các tôn giáo để đưa cái đầu lâu của y vào chùa, vào đền miếu ngang hàng với thần phật, mà không hề biết rằng bản thân y, một đảng viên đảng cộng sản thì cho đến chết vẫn là một kẻ tôn thờ chủ nghĩa tam vô. Vô thần phật, không cúng kiếng! Theo đó, việc đốt nhang đền cho y, cho một đảng viên cộng sản, tưởng là chuyện hay, chuyện tốt, giúp họ thoát chốn đọa đày, trầm luân và sớm được quay về với thần thánh nơi miền

cực lạc, hóa ra lại là một sự kiện ngược chiều với tâm tư người CS. Họ có tin vào thần linh đâu, hồn họ đã về với Mác Lê Mao, cần gì nhang khói? Trên phần mộ của họ nên để cái búa và cái liềm thay vì bát nhang!

Cứ thế, câu chuyện bên bênh, bên chống vẫn chưa ngừng lại. Tuy nhiên, tinh thần vô đạo, vô tôn giáo, và lối sống, lối đào tạo phi nhân bản của tập thể này sau hơn 70 hiện diện trên đất nước Việt Nam, đã đẩy xã hội Việt Nam đến bên bờ vực thẳm của sự hủy diệt. Ở đó, nền tảng luân lý đạo đức của xã hội, cũng như nền phong hóa và văn hóa nhân bản của Việt Nam bị CS tàn phá, bị chôn vùi theo đường dao mã tấu của cs, nên con người phải nói dối nhau mà sống. Sống bằng cuộc tranh dành, cướp đoạt, chụp dẹt và ích kỷ. Ở đó, xem ra con người không còn đối xử với nhau theo tính nhân văn của con người. Trái lại, chỉ còn lại sự dối trá, dối trá và dối trá..

Người ta tự hỏi, liệu những thành phần lãnh đạo cộng sản hiện nay có biết đến chuyện xã hội nhân bản Việt Nam bị CS làm cho băng hoại như hôm nay không? Tôi cho rằng, họ biết và biết rất rõ, Nhưng bản chất của họ đã được đào tạo trong cuộc sống là gian dối, là cướp đoạt, là tranh dành là ích kỷ. Họ chỉ biết cho cá nhân của họ bằng việc bảo vệ cái đảng mà không bao giờ nghĩ đến tương lai của cả một dân tộc. Đó chính là căn nguyên của mỗi họa mà CS di họa cho mọi người, không trừ ai. Và nhờ căn nguyên gây họa này mà HCM trở thành một trong số rất ít người có mặt trên thế giới nhận được những lời ca tụng bóng bẩy, hào nhoáng nhất. Nhưng cũng đồng thời là kẻ phải nhận lấy những lời nguyền rủa cay độc, tòi tệ nhất! Một người như thế, chắc là có nhiều điểm đặc biệt, nổi bật? Đúng thế, Y nổi bật ở trong nhiều cách, nhiều kiểu, nhiều vị thế khác nhau. Tuy thế, chưa có mấy người biết đến tên tuổi của thiếu tá Hồ chí Minh trong quân đội giải phóng nhân dân Trung quốc ra sao!

Thiếu tá Hồ Chí Minh tên thật là Huguang (Hồ Quang) là đảng viên đảng cộng sản Trung cộng, từng sự tại Bát lộ quân của tướng Chu Đức vào cuối năm 1939. Theo hồ sơ quân bạ được Trung cộng lưu trữ, thiếu tá Hồ chí Minh có phần sơ yếu lý lịch như sau “Sơ yếu lý lịch của Hồ Quang (tức Hồ chí Minh) tại Lớp huấn luyện Nam Nhạc /thuộc tỉnh Hồ Nam. Năm 1939. Hồ Quang 38 tuổi- Phụ trách điện đài - Quảng Đông - Thiếu tá - tốt nghiệp Đại học Lĩnh Nam – Giáo viên trường Trung học. Biết ngoại ngữ, quốc ngữ. (ảnh 1, ảnh 2) Nguồn: Lưu trữ Trung Quốc”. 胡光 (即胡志明主席) 1939年在湖南

省南岳培训班的简历。 胡光—电台员---38岁----广东----少校 ----毕业于岭南大学-----中学教师。 会外语和国语。 Với bản lý lịch này, thiếu tá Hồ Chí Minh (Huguang) là người mang quốc tịch nào?

1. Nhìn từ phía người Trung hoa.

Một bản sơ yếu lý lịch đầy đủ thường ghi rõ ngày tháng năm sinh và sinh quán. Tuy nhiên, bản sơ yếu lý lịch của Thiếu tá Hồ Chí Minh không có ngày tháng năm sinh và sinh quán. Nó đơn giản hơn. Việc đơn giản này cũng có thể hiểu vì đây có thể là một lờp huấn luyện chuyên môn, nội bộ, ngắn hạn, do các cơ quan gửi người đến, nên nó không đặt nặng về những hình thức thường thấy. Tuy nhiên, bản lý lịch vẫn có đầy đủ những chứng liệu cần thiết cho biết. Học viên Hồ Chí Minh năm 1939, 38 tuổi, tốt nghiệp tại Đại học Lĩnh Nam, và đã từng là giáo viên trung học. Hiện mang quân hàm thiếu tá trong quân đội giải phóng nhân dân Trung quốc. Đọc bản lý lịch này thì triệu người Trung Hoa như một điều quả quyết thiếu tá Huguang, sau đổi là Hồ Chí Minh là người bản xứ. Ông ta không có một cơ sở nào để chứng minh là người ngoại quốc, làm cố vấn cho quân đội của Trung cộng.!

Về phía nhà nước Trung cộng. Khi họ công khai hóa hồ sơ lý lịch này cũng có ít nhất hai lý do. Thứ nhất, nhắc nhở cho Hồ Chí Minh biết y là con dân của Trung quốc, được đào tạo và đưa sang Việt Nam để hoạt động, dầu như có là chủ tịch của nước Việt Nam thì Y cũng phải biết nguồn gốc của mình ở đâu để thi hành công tác mở đường cho Trung cộng tràn về phương nam. Thứ hai, có ý ngầm báo cho người Việt Nam biết rằng, Hồ Chí Minh là người Trung quốc, Y được đào tạo chính quy từ đại Học Lĩnh Nam đến các khóa chuyên môn tại Nam Nhạc. Đồng thời cũng được đào tạo từ quân đội nhân dân Trung cộng để lãnh đạo cuộc cách mạng vô sản ở Đông Dương và Việt Nam theo chỉ thị của Trung cộng. Đây cũng là đòn đe loai sự phản bội của Hồ Chí Minh với mẫu quốc?

2. Từ phía Việt Nam.

Dầu rất muốn, thật cũng khó tìm được đầy đủ những chứng liệu để chứng minh thiếu tá Hồ Chí Minh, tên thật là Huguang năm 1939, 38 tuổi, một người đã tốt nghiệp tại Đại Học Lĩnh Nam, giáo viên một trường Trung Học tại địa phương, hiện mang quân hàm thiếu tá, phụ trách ngành diện đài trong quân đội giải phóng nhân dân Trung

Quốc là người Việt Nam, nói rõ hơn là Nguyễn ái Quốc.. Khó chứng minh là bởi vì:

a. Lý lịch của Nguyễn Sinh Cung

Nguyễn sinh Cung sinh năm 1891, tại Kim Liên Nam Đàn. Khi đang học lớp sáu tại trường quốc học Huế thì bị đuổi ra khỏi trường. Khi đến Pháp, NTT có làm đơn xin vào học trường thuộc địa nhưng bị từ chối. Từ đó cho đến mãi về sau này 1933, không có bất cứ một tài liệu nào cho thấy y trở lại trường học để hoàn tất bậc Trung Học để có thể được ghi tên vào một trường đại học. Hơn thế, cho đến năm 1933, ngoài hai năm có địa chỉ chính thức là nhà tù tại Hồng Kông, HCM rày đây mai đó, không có một địa sở nhất định. Cũng chẳng có bất cứ một tài liệu nào cho thấy là Y đã dừng chân và gia nhập học tại Đại Học Lĩnh Nam dù chỉ là một vài ngày.

Ngoài ra, Nguyễn Sinh Cung có những trở ngại không thể chứng minh như sau: Nguyễn ái Quốc bị bắt năm 1931- 1933. Sau khi được trả tự do, theo tin của sở mật thám Pháp, NAQ đã chết vì bệnh Lao trên đường đến Liên Xô. Cái chết này đã được tổ chức truy điệu ở trường Đông Dương tại Liên Xô và có một số học viên Việt Nam đến tham dự. Rồi từ năm 1933- đến 1939 không ai có thể tìm ra được tông tích có thể chứng minh là của Nguyễn ái quốc. Tuy có những tên và người được cho là, hay gán ghép cho là Nguyễn Ái Quốc thì đều không khả tín. Thí dụ như người mang tên P.Lin đứng ra tổ chức lễ thành hôn cho Lê thị Minh Khai và Lê Hồng Phong tại Mascova được cho là Nguyễn ái Quốc thì hoàn toàn là sai. Bởi lẽ, Lê Thị Minh Khai và Nguyễn ái Quốc, trước đó vài năm từng chung sống với nhau như vợ chồng ở Hồng Kông. Và ngay trong tờ lý lịch của Nguyễn Thị Minh Khai khi đến Liên Xô cũng đã khai là có chồng tên là P.Lin. Theo đó, làm sao Nguyễn Ái Quốc lại có thể đứng ra làm chủ hôn cho NTM Khai lấy Lê hồng Phong vào năm 1934 tại Liên xô? !

Đó cũng chính là lý do mà bà Sophie Quinn Judge, một học giả Anh quốc cũng là một chuyên gia nghiên cứu về HCM. Bà được quỹ Mike và Viện Nghiên cứu Trung Ương Đại Học London tài trợ để làm việc. Bà Sophie đi khắp các nước Đông Nam Á, Việt Nam, sang Trung quốc và Liên Xô, tìm những chứng cứ để đúc kết thành tác phẩm: Ho Chí Minh The Missing Years. Tạm dịch, Những năm tháng mất tung tích của Hồ chí Minh. Ở ngay trong phần giới thiệu nơi trang 6 bà viết:” Hồ chí Minh luôn tìm mọi cách để giấu đi quá khứ của mình. Nhiều năm qua, những thứ mà ông ta cung cấp toàn

là những loại phịa, không khả tin, chúng thường mâu thuẫn với nhau, không mấy liên quan đến đời thực. Đầu tiên là tập tự truyện xuất bản vào năm 1949 tại Trung Quốc năm 1950 được xuất bản bằng tiếng Pháp tại Paris rồi mấy năm sau xuất bản tại Việt Nam với nhan đề "những mẫu chuyện về đời hoạt động của Hồ chủ tịch". Nhìn chung chỉ là những chuyện tự vẽ ra mà thôi. Nó không có sự kiện nào đúng với thực tế.

b. Phân cá nhân, Thiếu tá Hồ Chí Minh (Huguang) tự cho biết ông ta là ai?

Trong bài "Đồng chí Nguyễn Ái Quốc và tôi", tôi đã viết: Vào tháng giêng năm 1949, tạp chí "Sinh hoạt nội bộ" kỳ thứ 13 của Việt Nam có đăng tải một bài viết nhan đề "Đảng ta" do Hồ Chí Minh (Huguang) viết dưới bút danh Trần Thắng Lợi. Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia đã đưa "Đảng ta" vào Hồ Chí Minh toàn tập, tập 5, trang 547. Bài viết này cũng được TG Hồ tuần Hùng ghi lại trong Bình Sinh Khảo, thiên II, nhan đề "ve sàu thoát xác, thật giả kiếp người". Hồ Chí Minh viết như sau:

"Năm 1929 (chính xác là ngày 19 tháng giêng năm 1929), trong khi đồng chí Nguyễn Ái Quốc đi vắng, Việt Nam Thanh niên cách mạng đồng chí hội khai toàn quốc Đại hội ở Hương Cảng. Đại biểu Bắc Kỳ đề nghị tổ chức đảng cộng sản, bị gạt đi, liền bỏ hội nghị ra về....

Cuối năm 1929, đồng chí Nguyễn Ái Quốc trở lại Tàu (chính xác là ngày 20 tháng giêng năm 1930), cùng với đại biểu các nhóm khai hội ở Hương Cảng.

Trong 7, 8 đại biểu, ngoài đồng chí Nguyễn Ái Quốc và tôi, nay chỉ còn đồng chí Hồ Tùng Mậu và đồng chí Trịnh Đình Cửu, đồng chí Tản Anh và vài đồng chí nữa đều oanh liệt hy sinh cho Đảng và cho dân tộc lâu trước ngày Cách mạng Tháng Tám.

Sau cuộc bàn bạc sôi nổi, và sau lời giải thích rõ ràng của đồng chí Nguyễn Ái Quốc, mọi người đều tán thành thống nhất cả ba nhóm thành một đảng. Thế là Đảng ta chân chính thành lập...".(Trần thắng Lợi, tức Hồ chí Minh))

Với sự các nhận này, Thiếu tá Hồ Chí Minh (Huguang) và Nguyễn Ái Quốc không thể là một người, nhưng là hai người hoàn toàn khác nhau. Họ cũng có lý lịch khác nhau. Xin nhớ, đây không phải là một bài báo thường. Trái lại, bài viết mang tính cách lịch sử

của đảng cộng sản Việt Nam. Bởi vì, nó được chính một trong bảy ủy viên dự hội nghị còn sống, lại đang giữ vai trò lớn nhất trong đảng, viết lại sự việc thành lập đảng của mình. Theo đó, một câu, một chữ trong bài viết ấy là lịch sử đảng. Tưởng cũng cần nhắc lại là truy theo nguồn tài liệu chính thức của nhà nước Việt cộng còn lưu giữ. Bảy ủy viên đứng ra thành lập đảng cộng sản vào ngày 3-2-1930 tại Hồng Kông là: Hồ tập Chương (đại diện CSQT) Hồ Tùng Mậu, Trịnh đình Cửu, Lê Tấn Anh, Trần Văn Cung, Lê Hồng Sơn và Nguyễn Ái Quốc*

Đặc biệt, nhân cuộc tổng đình công tại Hà Nội đưa đến việc sụp đổ chính quyền của Việt Nam lúc bấy giờ, Việt Minh đã cướp lấy chính quyền vào ngày 2-9-1945, nhưng người ta không hề biết Hồ chí Minh là ai. Sau đó, có tin đồn lan ra bên ngoài HCM là Nguyễn Ái Quốc. Tuy nhiên chính ông ta đã nhiều lần phủ nhận điều này. Theo ông Hoàng Văn Chí ghi trong "Từ thực dân đến cộng sản - Một kinh nghiệm lịch sử của Việt Nam" , thì ông Hồ nhiều lần đã nói ông không phải là Nguyễn Ái Quốc! Rồi về phía người ngoại quốc cũng thế. "Ngay cả khi tướng Salan, đại diện Pháp dự cuộc đàm phán năm 1946, hỏi thẳng vào mặt ông Hồ, Y vẫn một mực chối cãi. Ông không phải là Nguyễn Ái Quốc".

Lại nữa, theo ông Phạm quế Dương trong bài, "HCM là thiếu tá Hồ Quang" có đoạn: "Ghi chú gia phả và sự nghiệp của Hồ Tập Chương trong hồ sơ HTC 4567 lưu trữ tại Quân Ủy Trung Ương (CPC) và tình báo Hoa Nam như sau: Đương sự được đảng cộng sản Trung cộng huấn luyện hơn một thập niên tại học viện Hoàng Phố, Vân Nam...Kết quả, Trung cộng dốc hết nhân lực, tài khi, tài vật lập ra một thể lực mới tại Việt Nam và tình báo Hoa Nam thổi lên một Hồ chí Minh làm chủ tịch nước Việt Nam dân chủ cộng Hòa". Điều này đúng hay sai thì chưa ai dám quả quyết, nhưng nó cho thêm một bằng chứng nữa là Thiếu tá Huguang sau đổi là Hồ chí Minh là một người Trung Hoa.

c. Sự nghiệp Hán hóa Việt Nam của thiếu tá Hồ Chí Minh.

Tóm tắt. Thiếu tá Huguang năm 1939, 38 tuổi, (sinh năm 1901) sau đổi ra là Hồ Chí Minh. Theo tài liệu, ông ta ta đến công tác tại văn phòng bắt lộ quân ở Quế Lâm sau đó là Quý Dương, Côn Minh rồi đến Diên An, căn cứ đầu não của cộng sản Trung Quốc và và Hồng vệ binh của Trung quốc. Thiếu tá Huguang bước vào (trở về) địa giới Việt Nam lần đầu tiên vào ngày 28 tháng 01 năm 1941. Đến tháng 8-1942 ông ta trở lại Trung quốc với cái tên mới là Hồ chí

Minh và bị bắt vì giấy tờ đã hết hạn. Đến tháng 9-1944 HCM trở lại Việt Nam và cuối năm 1944 trở lại Côn Minh hoạt động cho tới đầu năm 1945(Wikipedia). Nhân cuộc tổng đình công tại Hà Nội đưa đến việc sụp đổ chính quyền của Việt Nam lúc bấy giờ, Việt Minh đã cướp lấy chính quyền vào ngày 2-9-1945. Tuy nhiên, cho đến lúc này, người ta không hề biết tung tích Hồ chí Minh là ai.

Việc này được kể lại trong” Truyện Hồ chí Minh” của William j. Duiker, trang 449, (cũng được trích lại trong bình sinh khảo) như sau: "Vào năm 1946, khi triệu tập Hội nghị Quốc dân đại hội, Bộ trưởng Lao động Nguyễn Văn Thái có đề nghị vinh danh Hồ Chí Minh là "công dân số một" của nước Việt Nam dân chủ cộng hòa. Bởi lẽ, lúc ấy thân phận Hồ Chí Minh chưa được xác nhận là Nguyễn Ái Quốc (nhiều người cho rằng). Hồ Chí Minh chính là Hoa kiều tại Việt Nam, là đảng viên Đảng Cộng sản Việt Nam, là phái viên "Quốc tế cộng sản" được cử đến Việt Nam với nhiệm vụ thành lập nước Việt Nam dân chủ cộng hòa.". Như thế họ chấp nhận vai trò lịch sử của HCM là người của quốc tế cộng sản hơn là người Việt nam!

Tuy nhiên, đến năm 1949, tin tức Hồ Chí Minh là Nguyễn Sinh Cung dần dần xuất hiện mạnh mẽ hơn. Nó mạnh mẽ mang tính chiếm đoạt hơn là vì cuốn “những mẩu chuyện về đời hoạt động của bác” do Trần dân Tiên viết đã được xuất bản bên Trung quốc. Và vì những người thân huyết thống, và liên hệ gần gũi trong sinh hoạt với Nguyễn Ái Quốc từ trước 1932 đã không còn:

- Bà Nguyễn Thị Thanh, chị ruột, chưa từng gặp lại Hồ Chí Minh từ khi Y vào Huế, rồi bị đuổi khỏi trường quốc học. Bà chết năm 1946.

- Ông Nguyễn sinh Khiêm, anh ruột, nghe nói được Hồ Chí Minh tiếp riêng khoảng 5 phút trong một căn nhà không đủ ánh sáng ở Hà Nội và chết năm 1951.

- Cụ Phan chu Trinh, người đỡ đầu cho Nguyễn Tất Thành ở Paris qua đời năm 1926.

- Luật sư Phan Văn Trường, mất 1933.

- Nguyễn Tất Thành, mất 1933?

- Nguyễn An Ninh người anh em kết nghĩa với Nguyễn Tất Thành ở Paris, mất 1943.

- Riêng ông Nguyễn thế Truyền, một trong ngũ long tạo ra cái tên chung là Nguyễn ái Quốc để viết báo ở Paris, đã về sống ở Hà nội trước 1945. Ông đã di cư vào miền nam và chưa hề gặp mặt HCM lần nào. đã chết vào 1969.

Đến năm 1951, khi đã vững chân với tên gọi mới, Thiếu tá Hồ Chí Minh bắt đầu thực hiện sách lược Hán hóa Việt Nam theo đường lối của Trung quốc. Việc trước tiên là lệnh cho Trường Chinh viết lời kêu gọi “Việt Minh vận động cho Việt Nam xin làm chư hầu cho Trung quốc”. Đến năm 1958, chỉ đạo cho Phạm văn Đồng viết công hàm công nhận chủ quyền 12 hải lý thuộc Trung cộng trong vùng đảo Trường Sa, Hoàng Sa của Việt Nam. Từ đó mở ra cửa ngõ để những kẻ kế tiếp ký hiệp thương và hiệp định biên giới năm 1999 và năm 2000. Kết quả những phần đất của Bản Giốc, Nam Quan, Lã Sơn, bãi biển Tục Lãm và 3/4 vịnh bắc bộ là máu xương của Việt Nam biến thành đất của Trung cộng. Cũng từ đó, nhà nước cộng sản tại Việt Nam đã tạo ra cảnh không có biên giới trên biển đồng để tàu bè của Trung cộng, cũng như giàn khoan của họ tự do ra vào đánh bắt cá, thăm dò dầu khí trong thềm lục địa Việt Nam. Trên đất liền cũng có chung một chủ trương. Biên giới mở cửa, quân, cán và dân Trung cộng tha hồ ra vào tự do. Họ vào định cư và làm việc nhiều đến nỗi chính nhà nước này cũng không còn kiểm soát được con số là bao nhiêu.

Trước cảnh bị mất đất, mất biển của cha ông để lại, người dân không được quyền lên tiếng. Nếu có phản đối thì đều bị bắt bớ, bị đánh đập dã man hay bị tù đày. Phần nhà nước, đã có sẵn kế hoạch trước những phản ứng của người dân. Họ liên kết với đối tác Trung cộng, vẽ ra những kế hoạch mới như: Tổ Hợp Khai Thác dầu khí Việt Trung, để cho Trung cộng tự do đưa các dàn khoan ra vào trên biển đồng mà người dân không thể thắc mắc thêm. Trên đất liền thì cho Trung cộng thắng thầu xây dựng toàn bộ các cơ sở hạ tầng, đến khu kỹ nghệ, khai thác rừng đầu nguồn, hầm mỏ... tất cả đều hợp lệ. Từ đó, Trung cộng tự do đưa dân quân cán ra vào và từ từ chiếm trọn lấy giang sơn Việt Nam theo kế hoạch Hán hóa dân nam do thiếu tá Hồ Chí Minh đã thực hiện từ năm 1939.

Thế là ta mất nước. Người Việt Nam thành dân mất nước ngay trên quê hương mình. Nhìn lại, có lẽ không còn một nỗi đau đớn nào dành cho chúng ta hơn nỗi đau này. Chúng ta đã mất quê hương, đã mất tổ quốc qua từng ngày từ hơn 80 năm qua mà không hay biết. Bởi vì Hồ Chí Minh, người được cộng sản ca tụng là lãnh tụ vĩ

đại, là người sáng lập đảng CSVN, là chủ tịch đảng, là chủ tịch nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa. Thậm chí, còn ghê ngoa là “cha già dân tộc”, thực ra chỉ là một đảng viên đảng cộng sản Trung quốc. Là thiếu tá trong quân đội nhân dân Trung quốc. Y được chọn, được đào tạo để xâm nhập vào hàng ngũ CSVN bằng kế sách “ve sầu lột xác” sau khi Nguyễn Tất Thành cũng gọi là Nguyễn Ái Quốc chết vào năm 1933.

Ở đây, có cái rủi của thời khắc lịch sử là khi y được xếp đặt, chính thức chiếm đoạt cái tên Nguyễn Ái Quốc thì tất cả những người có liên hệ huyết thống hay có sinh hoạt gần gũi với Nguyễn tất thành trước năm 1932 đều đã không còn (ngoại trừ Hồ tùng Mậu đang ở trung tù và Trịnh đình Cửu mất tích). Nên chẳng có một ai đủ vị thế để lột mặt xác ve ra trước công luận.

Đã có thời khắc rủi ro như thế, những kẻ theo cộng sản vào đầu thập niên 40 như Phạm văn Đồng, Lê Duẩn, Võ Nguyên Giáp , Nguyễn duy Trinh, Hoàng văn Hoan... có thể không biết chuyện của xác ve do Trung quốc đạo diễn, chỉ thấy Y được Trung cộng dồn hết tài lực vật lực vào hỗ trợ. Lại thấy những đảng viên tên tuổi khác như Hà huy Tập, Trần Phú, Lê hồng Phong... đã chết, nên đã chấp nhận Hồ Chí Minh như là một cứu cánh của thời cuộc. Bởi lẽ từ chốn rừng hoang thâm u, nếu không có cơm gạo, lương thực, súng đạn, tiền bạc, nhân sự của Trung cộng gửi sang chi viện, CS lấy gì mà sống, nói chi đến việc tổ chức chiến đấu với Pháp. Nên những thành phần này chẳng còn một lối đi nào khác ngoài việc phải ủng hộ và chấp nhận sự sai khiến của Hồ Chí Minh, mà quên hẳn đi cái họa tàu xâm lược nước ta từ hàng nghìn năm trước.

Kết quả, cái làm lẫn không biết từ buổi ban đầu trở thành cái ngoan cố bệnh hoạn về sau. Nghĩa là, lúc về chiều có lẽ thành phần chớp bu này đã biết được toàn bộ sự thật về câu chuyện ve sầu lột xác. Nhưng không thể, hay không đủ can đảm mở ra. Hoạc giả, cái rễ lệ thuộc của họ bám vào Tàu quá sâu đậm, nên không thể quay lại được nữa. Họ đành nhắm mắt, ngậm miệng cho qua đời mình rồi nghiệp chướng, nếu có, dành đổ lên đầu những người đi sau. Nói cách khác, họ có thể chết, đảng cộng sản có thể bị tiêu diệt, nhưng sự thật về Hồ Chí Minh dầu như có đầy đủ bằng chứng “ve lột xác”, tập đoàn CS cũng không bao giờ dám lên tiếng. Chính cái sự ngoan cố đến bệnh hoạn của tập đoàn lãnh đạo CS này đã là nguyên nhân gây ra cái họa trăm năm cho dân tộc và cho đất nước ta.

Ta phải làm gì đây?

Câu hỏi này buộc vào chúng ta. Theo đó, những người Việt Nam còn có chút lòng với quê hương và với dân tộc Việt Nam, không thể ngồi yên mãi. Trái lại, phải trả lời. Phải cùng nhau đứng dậy. Phải ra khỏi nhà. Phải làm một công việc nhỏ bé nhất, cùng nói với nhau về trường hợp ve sầu thoát xác của Hồ Chí Minh. Dĩ nhiên, với sức tuyên truyền như thác dội của CS, người dân lúc đầu không để ý, cũng không tin. Nhưng chúng ta vẫn cương quyết làm công việc vạch mặt chỉ tên Hồ chí Minh là đảng viên đảng cộng sản Trung cộng, là thiếu tá trong quân đội nhân dân Trung quốc xâm lược. Y không phải là Nguyễn Tất Thành nhưng giả danh nghĩa của Nguyễn Ái Quốc trong mưu đồ Hán hóa Việt Nam. Câu chuyện càng có nhiều người nói, càng có cơ lan truyền rộng rãi. Khi cả nước đều ồn ào thác mắc, hoặc giả, khi có 60, 70% dân chúng, cán bộ cùng đặt vấn đề giải mã sự thật về Hồ Chí Minh thì đó cũng chính là lúc, người dân tự đứng lên giải thể chế độ cộng sản. Và Việt Nam sẽ bước vào kỷ nguyên khôi phục lại toàn vẹn lãnh thổ và chủ quyền. Trái lại, nếu chúng ta cứ ngồi yên như thóc ngâm, đảng CSVN không bị giải thể, chuyện con cháu chúng ta phải học tiếng Tàu ngay trên đất nước mình để tìm sống không phải là chuyện xa vời.

60 năm ngày 20-7

Bảo Giang

Nguồn:<http://danlambaovn.blogspot.com/2014/07/thieu-ta-ho-chi-minh.html>

Chuyển đến: **Phan Đông Bích**

Ngày 19/3/2015

www.vietnamvanhien.net